USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Michala Bobka a soudců Lenky Kaniové a Ivo Pospíšila v právní věci žalobce: **H. Ch. V.**, zastoupen Mgr. Faridem Alizeyem, advokátem se sídlem Stodolní 834/7, Ostrava, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 30. 10. 2023, č.j. OAM-1333/BA-BA01-HA15-2023, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 11. 6. 2024, č.j. 62 Az 41/2023 - 40,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.

II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

[1] V záhlaví označeným rozhodnutím žalovaný zamítl žádost žalobce o udělení mezinárodní ochrany jako zjevně nedůvodnou podle § 16 odst. 1 písm. a) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“). Žalobce podal proti tomuto rozhodnutí žalobu ke Krajskému soudu v Ostravě (dále jen „krajský soud“), který ji svým rozsudkem ze dne 11. 6. 2024 zamítl.

[2] Žalobce požádal dne 2. 10. 2023 o mezinárodní ochranu v České republice poté, co byl zajištěn Policií ČR za účelem správního vyhoštění. Důvodem jeho žádosti byla špatná ekonomická situace ve Vietnamu. Zároveň žalobce dluží peníze a má obavy, že by mu v případě návratu hrozilo nebezpečí ze strany věřitelů.

[3] Krajský soud ve svém rozsudku uvedl, že žádost žalobce je založena pouze na ekonomických důvodech. Žalovaný proto správně aplikoval § 16 odst. 1 písm. a) zákona o azylu, když žádost zamítl. Žalobce pak nekonkretizoval, v jakém ohledu měl správní orgán nedostatečně zjistit skutkový stav, přičemž krajský soud v tomto ohledu žádné pochybení neshledal. K námitce, dle které se měl žalovaný zabývat důvody pro udělení humanitárního azylu, krajský soud odkázal na § 16 odst. 3 zákona o azylu, dle kterého: *„Jsou-li důvody pro zamítnutí žádosti o udělení mezinárodní ochrany jako zjevně nedůvodné, neposuzuje se, zda žadatel o udělení mezinárodní ochrany splňuje důvody pro udělení azylu*

podle § 13 a 14 nebo doplňkové ochrany podle § 14b“. I v tomto ohledu tedy postupoval žalovaný v souladu se zákonem.

[4] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) napadl rozsudek krajského soudu kasační stížností z důvodů podle § 103 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“). Uvedl, že tvrzené ekonomické důvody přesahují do jeho osobnostní sféry, jelikož v případě vyhoštění nebude schopen zabezpečit svou rodinu. Stěžovatel dále zdůraznil, že praktiky lichvářů ve Vietnamu jsou brutální. Státní orgány nejsou schopny dlužníky ochránit. Žalovaný si přitom neopatřil všechny potřebné informace o situaci v zemi. Zejména absentuje vyhodnocení informace MZV ČR č. j. 103347/2023-MZV/LPTP ze dne 28. 2. 2023 s názvem „půjčky, úvěry a lichva“.

[5] Nejvyšší správní soud (dále též „NSS“) při posuzování kasační stížnosti hodnotil, zda jsou splněny podmínky řízení. Kasační stížnost **je přípustná**. Jedná se však o věc, v níž před krajským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce. V souladu s § 104a odst. 1 s. ř. s. je proto nejprve nutné posoudit, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatele. Není-li tomu tak, NSS kasační stížnost odmítne jako nepřijatelnou. Institut nepřijatelnosti a jeho dopady do soudního řízení správního NSS podrobně vyložil v usnesení ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006 - 39, č. 933/2006 Sb., v němž vymezil podmínky, za kterých je kasační stížnost přijatelná. O přijatelnou kasační stížnost se dle citovaného rozhodnutí může jednat v následujících typových případech: (1) kasační stížnost se dotýká právních otázek, které dosud nebyly vůbec či plně řešeny judikaturou Nejvyššího správního soudu; (2) kasační stížnost se týká právních otázek, které jsou dosavadní judikaturou řešeny rozdílně; (3) kasační stížnost bude přijatelná pro potřebu učinit judikaturní odklon; (4) pokud by bylo v napadeném rozhodnutí krajského soudu shledáno zásadní pochybení, které mohlo mít dopad do hmotně-právního postavení stěžovatele. Zároveň však platí, že NSS není v rámci hodnocení přijatelnosti povolán přezkoumávat jakékoliv pochybení krajského soudu, ale pouze pochybení tak výrazné intenzity, o němž se lze důvodně domnívat, že kdyby k němu nedošlo, věcné rozhodnutí krajského soudu by bylo odlišné. V rámci posouzení přijatelnosti také z povahy věci není místo pro plnohodnotný věcný přezkum napadeného rozhodnutí, tudíž se v uvedené souvislosti NSS omezuje na případy *zjevných* pochybení krajského soudu.

[6] Ve věci stěžovatele se o žádnou z těchto situací nejedná. Kasační stížnost **je** proto **nepřijatelná**.

[7] Pokud stěžovatel namítá *nedostatečné zjištění skutkového stavu* žalovaným, pak nezbývá než odkázat na ustálenou judikaturu kasačního soudu. Z rozsudku ze dne 4. 1. 2018, č. j. 10 Azs 254/2017-40, vyplývá, že: „*Pokud jde o břemeno tvrzení v řízení o azylu, to stíhá žadatele o azyl…*“ a „*Pokud jde o břemeno důkazní, to je výrazněji rozloženo mezi žadatele o mezinárodní ochranu a žalovaného. Žadatel je povinen prokázat jím tvrzené skutečnosti, je-li to v jeho možnostech, nicméně žalovaný je povinen zajistit k dané žádosti o mezinárodní ochranu maximální možné množství důkazů, a to jak těch, které vyvracejí tvrzení žadatele, tak těch, co je podporují.*“ Správní orgán si přitom musí obstarat informace o zemi původu žadatele, které jsou: (1) relevantní, (2) důvěryhodné a vyvážené, (3) aktuální a ověřené z různých zdrojů, (4) dohledatelné (srov. rozsudky NSS ze dne 31. 7. 2008, č. j. 5 Azs 55/2008 - 71, a ze dne 4. 2. 2009, č. j. 1 Azs 105/2008 - 81, dále usnesení ze dne

1. 4. 2020, č. j. 1 Azs 501/2020 - 31, či ze dne 31. 3. 2021, č. j. 1 Azs 400/2020 - 33). Stěžovatel v rámci správního řízení pouze uvedl, že má ve Vietnamu dluh u banky ve výši 50 000 Kč, nicméně se nezmínil o tom, že by mu hrozilo nebezpečí ze strany lichvářů. Správní orgán tedy neměl důvod přihlédnout k dokumentu MZV ČR č. j. 103347/2023-MZV/LPTP ze dne 28. 2. 2023 půjčky, úvěry a lichva. Nicméně i z tohoto dokumentu vyplývá, že dlužníci se mohou obrátit na policii, státní prokuraturu či soudy a nejsou za sjednání úvěru postihováni (např. rozsudek NSS ze dne 19. 2. 2024, č. j. 10 Azs 291/2023 - 39).

[8] Co se týká namítaných *ekonomických důvodů*, Nejvyšší správní soud již několikrát stanovil, že tyto nejsou azylově relevantní (např. rozsudek ze dne 15. 12. 2003, č. j. 4 Azs 31/2003 - 64, ze dne 31. 10. 2003, č. j. 4 Azs 23/2003 - 65, či ze dne 8. 4. 2021, č. j. 5 Azs 113/2019 - 42). Pouhé uvedení ekonomických důvodů je taktéž důvodem pro zamítnutí žádosti ve smyslu § 16 odst. 1 písm. a) zákona o azylu.

[9] NSS proto uzavírá, že v řízení nevyvstala žádná právní otázka, která by dosud nebyla v jeho judikatuře řešena, popř. byla řešena rozdílně. Rovněž kasační soud neshledal důvod, pro který by bylo nutno učinit judikaturní odklon. Krajský soud se při svém posouzení neodchýlil od judikatury ani se nedopustil zásadního pochybení, které mohlo mít dopad do hmotněprávního postavení stěžovatele. Proto NSS kasační stížnost odmítl jako nepřijatelnou ve smyslu § 104a s. ř. s.

[10] O náhradě nákladů řízení NSS rozhodl v souladu s § 60 odst. 1 větou první s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. (srov. usnesení rozšířeného senátu ze dne 25. 3. 2021, č. j. 8 As 287/2020 - 33, č. 4170/2021 Sb. NSS či usnesení ze dne 16. 6. 2021, č. j. 9 As 83/2021 - 28). Stěžovatel v řízení nebyl úspěšný. Nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému žádné náklady nad rámec úřední činnosti nevznikly. Proto mu NSS náhradu nákladů řízení nepřiznal.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 24. července 2024

Michal Bobek
předseda senátu